

השגחה פרטית

וואונדערליכע 'השגחה' פרטית פון מעשיות פון היינטיגע צייטן - דערציילט אויף דער השגחה פרטית האטליין

פרשת ויקהל - פקודי תשפ"ד ♦ עלון מס': 134

די וועקענשליכע השגחה

די אומגלויבליכע איז געווארן 'גלויבליך'

אין די לעצטע יאר צייט האבן מיר זיך אויסגעלערנט אסאך זאכן, צווישן זיי איז דער 'אומגלויבליכע' איז געווארן 'גלויבליך'.

עס איז שוין א יאר צייט וואס דער הערליכער 'השגחה פרטית' מאגאזין אין לשון הקודש גייט ארויס יעדע חודש און ברענגט אריין א ליכטיגקייט אין הונדערטער שטובער, אבער וואס עס קוקט היינט אויס א געווענליכע זאך, האט אמאל אויסגעקוקט אן אן אוממעגליכע זאך.

"וואס גייסטו שרייבן דארט? ווער וועט עס קויפן?"

די אלע סקעפטישע שאלות איז אונז נאכגעלאפן פון צופרי ביז ביינאכט. גוטע ידידים האבן געקומט מיט די נאז, זאגנדיג אז אויך צו דעם איז דא א גרעניץ, אבער יעצט ווען עס איז א לעבעדיגער פאקט, אן אנגייענדר מצויאות, האט שוין קיין איינער מער נישט קיין שאלות, יעדער גלייבט און יעדער ווייסט אז ברוך השם עס איז א מציאות.

דער אמת איז, אז אויך מיר זענען נישט געווען זיכער אז מיר קענען, בעסער געזאגט, מיר האבן געוואוסט אז מיר קענען נישט - ווייל א איד קען קיינמאל נישט, עס איז נאר דא איינער וואס קען און דאס איז דער גרויסער און דערבארעמדיגער באשעפער און מיט זיין הילף איז גארנישט צו שווער.

נישט נאר דאס קענען מיר, נאר נאך אסאך זאכן איז צושטאנד געקומען מיט זיין כח.

ווער האט אמאל געגלייבט אז אין די גרעסטע שעת מלחמה וועלן מיר קענען זיין רואיג און זיך האלטן ביי די אמונה, אז אויך ווען טויזנטער אידן וואלענדיג זיך ארום חדשים לאנג און זיי וואלטן שוין לאנג געדארפט פארלירן זייער רואיגקייט, זייער מנוחת הנפש, אבער זיי האבן עס, ווייל זייער לעבן איז געווארן א לעבן פון אמונה.

עס איז דא זאצן וואס מען האלט אין איין הערן אבער יעדער מאל וואס מען הערט עס געבט עס א פרישער ציפ אין הארץ. "האסט געטוישט מיין לעבן! מיין שטוב איז געווארן אנדערש!" עס איז קורצע זאצן אבער עס רעדט זייער אסאך.

אויך דאס איז געווארן פון אומגלויבליך - גלויבליך!

אסאך כוחות לייט א איד אריין אין די חינוך פון זיינע קינדער, בשם דער חזון איש זצ"ל זאגט מען נאך אז ער האט אמאל געזאגט פאר ר' מאיר גריינמאן שליט"א אז ווען די מדינה הציניגט האט זיך אויפגעשטעלט זענען ליינער אסאך אידן אוועקגעפאלן פון אידישקייט, אז די עצה קעגן דעם איז אריינצוברענגען אין שטוב דיבורים פון אמונה, פון השגחה פרטית.

דאס איז גענוי וואס די גליון טוט! עס ברענגט אריין אין שטוב אמונה מיט בטחון!

נעמט אריין אין שטוב דער אוצר יקר און ברענגט אריין א ליכטיגקייט אין אייער שטוב.

לאמיר ענדיגן מיט א תפילה און א שבח: עד הנה עזרוננו רחמיך, ולא עזבונו חסדיך ה' אלוקינו, ואל תטשנו ה' אלוקינו לנצח, אז מיר זאלן זוכה זיין אז די אמונה זאל אריינגיין ממש אין יעדן אידיש הויז, ויאמר כל אשר נשמה באפו, ה' אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.

גוט שבת
פינחס שפר

דברים שבלב

אויסצויגן פון די שיעורים אין 'שער הבטחון' פון ספר חובת הלבבות

א רפואה פון יענע עק וועלט

א צובראכענע פארפאלק איז אריינגעקומען צום שינאווער רב, זיי האבן מיטגעברענגט מיט זיך א קראנקע קינד. "רבי, די דאקטורים זאגן אז עס איז נישט דא וואס צו מאכן מיט דעם קינד, אז דאס קינד האט נאך געציילטע טעג צו לעבן." "א איד טאר זיך קיינמאל נישט מייאש זיין!" האט דער הייליגער שינאווער רב זיך אנגערופן צו זיי. "דער רבוש"ע איז כל יכול."

דערביי האט דער צדיק אנגעהויבן צו דערציילן א מעשה שהיה: א גביר אדיר איז פינטשע קאצין געווען. א פארמעגן פול מיט געלט, גאלד, זילבער, האט ער פארמאגט, אבער איין דאגה האט ער געהאט.

ער האט מורא געהאט פון גנבים, אז די גנבים וועלן זיך אריינכאפן אין זיין קעלער און צוהויבן פון אים זיין גאנצער פארמעגן. זוכנדיג איבערצוקלאגן די גנבים האט ער געלאזט בויען א פאכמאנישער סארט קעלער.

די קעלער האט נאר געהאט א וועג אריין, אבער איינמאל מען איז אריין האט זיך די טיר צוגעזעצט הערמעטיש, אז מען האט עס מער נישט געקענט עפענען פון אינדרויסן, נאר מיט א ספעציעלער שליסל האט מען עס געקענט עפענען.

האט זיך געמאכט אז איין נאכט איז פינטשע אראפ אין קעלער. נאך אידער ער האט געהאט צייט צו זען אויב ער האט די שליסל ביי זיך אין די האנט האט זיך דער טיר צוגעמאכט אויף אים, ער איז געבליבן פארשפארט אין זיין קעלער.

יעצט איז ער דא אליין, און קיין וועג ארויס, ער האט געשריגן און פארפירט, אבער עס האט גארנישט געהאלפן, דער סוף איז געווען אז ער איז אוועק אין די קעלער ווען ער עספעט צו שרייבן מיט בלוט אויפ'ן וואנט אז דער גרויסער מיליאנער איז געשטארבן פון הונגער קעגן פארענט פון זיין גאנצער פארמעגן.

געציילטע טעג שפעטער, ווען זיינע קינדער האבן זענענדיג אז ער קומט נישט ארויס, באשלאסן אראפצוגיין אין קעלער און זען וואס זייער טאטע מאכט. זיי האבן דארטן געטראפן זייער פאטער און נאך דעם וואס זיי האבן אים באגראבן האבן זיי זיך אנגעהויבן איינטיילן מיט די ירושה.

צווישן די אוצרות האבן זיי אויך געטראפן א הערליכע טייערע שטיין וועלכע איז ממש געווען א יקר המציאות. די שטיין איז געווען זעלטן טייער, עס איז געווען איינס אין די וועלט. טראכטנדיג איבער איינער וואס זאל זיין גרייט אפצוקויפן אזא שטיין האבן זיי באשלאסן אז דער איינציגסטער וואס וועט זיין גרייט צו קויפן אזא שטיין איז דער טערקישער סולטאן.

זוכנדיג צו פארדינען די גרויס געלט האבן די קינדער איינגעפאקט זייער האב און גוטס און זיך [ארויסגענומען פון שיעור 138 אין שער הבטחון]

א צובראכענע פארפאלק איז אריינגעקומען צום שינאווער רב, זיי האבן מיטגעברענגט מיט זיך א קראנקע קינד. "רבי, די דאקטורים זאגן אז עס איז נישט דא וואס צו מאכן מיט דעם קינד, אז דאס קינד האט נאך געציילטע טעג צו לעבן." "א איד טאר זיך קיינמאל נישט מייאש זיין!" האט דער הייליגער שינאווער רב זיך אנגערופן צו זיי. "דער רבוש"ע איז כל יכול."

דערביי האט דער צדיק אנגעהויבן צו דערציילן א מעשה שהיה: א גביר אדיר איז פינטשע קאצין געווען. א פארמעגן פול מיט געלט, גאלד, זילבער, האט ער פארמאגט, אבער איין דאגה האט ער געהאט.

ער האט מורא געהאט פון גנבים, אז די גנבים וועלן זיך אריינכאפן אין זיין קעלער און צוהויבן פון אים זיין גאנצער פארמעגן. זוכנדיג איבערצוקלאגן די גנבים האט ער געלאזט בויען א פאכמאנישער סארט קעלער.

די קעלער האט נאר געהאט א וועג אריין, אבער איינמאל מען איז אריין האט זיך די טיר צוגעזעצט הערמעטיש, אז מען האט עס מער נישט געקענט עפענען פון אינדרויסן, נאר מיט א ספעציעלער שליסל האט מען עס געקענט עפענען.

האט זיך געמאכט אז איין נאכט איז פינטשע אראפ אין קעלער. נאך אידער ער האט געהאט צייט צו זען אויב ער האט די שליסל ביי זיך אין די האנט האט זיך דער טיר צוגעמאכט אויף אים, ער איז געבליבן פארשפארט אין זיין קעלער.

יעצט איז ער דא אליין, און קיין וועג ארויס, ער האט געשריגן און פארפירט, אבער עס האט גארנישט געהאלפן, דער סוף איז געווען אז ער איז אוועק אין די קעלער ווען ער עספעט צו שרייבן מיט בלוט אויפ'ן וואנט אז דער גרויסער מיליאנער איז געשטארבן פון הונגער קעגן פארענט פון זיין גאנצער פארמעגן.

געציילטע טעג שפעטער, ווען זיינע קינדער האבן זענענדיג אז ער קומט נישט ארויס, באשלאסן אראפצוגיין אין קעלער און זען וואס זייער טאטע מאכט. זיי האבן דארטן געטראפן זייער פאטער און נאך דעם וואס זיי האבן אים באגראבן האבן זיי זיך אנגעהויבן איינטיילן מיט די ירושה.

צווישן די אוצרות האבן זיי אויך געטראפן א הערליכע טייערע שטיין וועלכע איז ממש געווען א יקר המציאות. די שטיין איז געווען זעלטן טייער, עס איז געווען איינס אין די וועלט. טראכטנדיג איבער איינער וואס זאל זיין גרייט אפצוקויפן אזא שטיין האבן זיי באשלאסן אז דער איינציגסטער וואס וועט זיין גרייט צו קויפן אזא שטיין איז דער טערקישער סולטאן.

זוכנדיג צו פארדינען די גרויס געלט האבן די קינדער איינגעפאקט זייער האב און גוטס און זיך [ארויסגענומען פון שיעור 138 אין שער הבטחון]

ניסיון שבכל יום

וואונדערליכע השגחה פרטית געשיכטעס דערציילט אויף די השגחה פרטית האטליין

דער חיות פון דעם זיידן

עס רעדט דא אהרן קליין פון די שטאט בני ברק: מיט א שטיק צייט צוריק האט מיר א איד דערציילט א מוראדיגע מעשה וואס עס האט פאסירט מיט אים, איך שפיר אז איך מוז מיטטיילן די מעשה דא מיטן ציבור. דער איד האט אנגעהויבן זיין לעבנסגעשיכטע שילדערנדיג אז ער איז געבוירן געווארן אין א שטוב וואס איז געווען זייער ווייט פון תורה ומצוות, אבער נאך אין די פריע יונגע יארן האט ער זיך געטוישט, ער איז געווארן פרום און ערליך. ער האט נאך עספיעט צו לערנען אין א ישיבה, און ווען ער איז אנגעקומען צו די עלטער פון די חתונה האט ער געטראפן א פיינע מיידל פון א פיינע שטוב. זיי האבן ביידע באשלאסן אז זיי גייען אויפשטעלן א אידישע שטוב, א תורה-דיגע שטוב, אז ער גייט זיצן און לערנען תורה.

ביי די חתונה איז די גאנצע משפחה געקומען צוגיין, און דער אייניקל איז צוגעגאנגען צו דער רייכער זיידע און אים געזאגט אז ער וויל א מתנה צו די חתונה. וויפיל ווילסטו? האט דער זיידע געפרעגט פארשטיינדיג אז מען רעדט דא פון געלט. "איך וויל הונדערט און אכציג טויזנט שקל".

דער זיידע האט צוגעשטימט, אבער ער האט עס געוואלט געבן אין פעימענט'ס. "איך וויל דיר דעפאזיטירן אין באנק יעדע חודש 3000 שקל".

דער אייניקל האט זיך באדאנקט פאר די מתנה, טראץ וואס ער איז געווען אביסל אומצופרידן טראכטנדיג פון וואו ער וועט נעמען די געלט אינדערצווישן, אבער א מתנה איז א מתנה - מען פרעגט נישט קיין שאלות, אז מען געבט נעמט מען. ביני לביני איז ער צוגעגאנגען צום צווייטן זיידן, אויך א פארמעגליכער, אבער יא א שומר תורה ומצוות. פון אים האט ער געבעטן א הלואה קעגן די געלט וואס ער גייט באקומען פון דעם צווייטן זיידן.

מען האט געמאכט א שטיקל פלאן אבער נאך איידער עס איז אריין אין שוואנג, האט דער צווייטער זיידע געלאזט וויסן אז ער איז מוותר אויף די הלואה, אז ער דארף עס נישט אפגעבן.

"מיט די געלט וואס דו באקומסט פון דעם צווייטן זיידן זאלסטו האבן מיט וואס צו לעבן".

אין לויף פון די נעקסטע פינף יאר האט דער אייניקל געהאט יעדע חודש 3000 שקל און געקענט האבן פון וואו צו לעבן. אין די זעלבע צייט איז ער געזעצן און געלערנט אויסצוגעדיגט די צייט פאר תורה ויראת שמים.

די 5 יאר איז פארביי און יענער חודש באקומט דער אייניקל א רוף פון זיין טאטע. "זיידע איז היינט נפטר געווארן...".

עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז דורך די צדקה האט ער געלעבט די אלע יארן, אין דעם זכות איז ער דא געווען אויף די וועלט, אין די רגע וואס עס האט זיך געענדיגט די שטיצע איז זיין לעבן געקומען צו אן ענדע.

די כח פון תורה! אז עס איז נותן חיים ללומדיה ולעושיה.

זאל די ערציילונג זיין א זכות פאר זיין עליון בשמה.

א פערזענליכע הארה פון הימל

פאר עטליכע יאר אין איין ציה לערן איך אין כולל. ברוך השם אז איך קען זיצן בבית ה' און עוסק זיין בתורה. מיט א שטיק צייט צוריק, נאך דעם וואס די הוצאות האבן אנגעהויבן וואקסן, האב איך אנגעהויבן אננעמען א זייטיגער ארבעט איבערצוטייטשן דאקומענטן פון ענגליש צו לשון הקודש.

מען צאלט פאר דעם שייך, עס איז אויך נישט קיין שטער צו די סדרי כולל, מען קען עס מאכן ביינאכט, אדער מיטאג צייט, עס דינט ווי א זייטיגע הכנסה, איך שפייז זיך פון דעם גאנץ שייך.

אין א טאג באקום איך א טעלעפאן קאלל פון א איד. דער איד בעט מיר אז ער דארף דרינגען אן איבערטייטשונג און ער איז מיר גרייט צוצאלן פאר דעם די סומע פון 400 שקל, ער וויל וויסן צי איך קען עס אננעמען.

עס איז געווען א שיינע סומע און אויך א גרינגע ארבעט, עס האט מיר געשמעקט, אבער ווען איך האב אים געפרעגט אויף ווען ער דארף עס, האט ער געזאגט אז ער דארף איך זאל אריינקומען צו אים אין אפיס ניין אזיגער אינדערפרי.

דאס איז פונקט די שעה ווען איך בין אין כולל. עס האט זיך אנגעהויבן אין מיר א קליינע געראנגעל, אבער איך האב אים גלייך קלארגעשטעלט אז דאס איז נישט צוגעפאסט פאר מיר.

"איך די שעה'ן קען איך נישט, אז וו ווילסט קען איך עס מאכן מיטאג צייט".

אבער ער האט נישט געוואלט הערן פון גארנישט, ער האט באשטעלט א צווייטן און מיט דעם האט זיך עס געענדיגט.

איך האב זיך געפריידט אז איך בין געווען שטארק, אז איך האב זיך געהאלטן צו א פרינציפ, אבער עס האט מיר אויך ווי געטון דער פארלוסט.

די אמת האט געזיגט

עס דערציילט ר' אברהם מאשקאוויטש פון די שטאט בני ברק: מיט א שטיק צייט צוריק האט מיר א גרויסער עסקן דערציילט די פאלגענדע מעשה. אין א טאג באקום איך א טעלעפאן קאלל פון א גרויסער גביר אין אויסלאנד. דער גביר דערציילט מיר אז ער מאכט חתונה דעם און דעם טאג און ער וויל ספאנסערן \$5000 פאר א יתום וואס האט חתונה די זעלבע נאכט, עס זאל זיין א שמירה פאר די חתונה.

נאכזוכנדיג אין מיין קאלענדער ווער עס מאכט חתונה יענע נאכט האב איך געטראפן אז עס איז דא אן אלמנה וואס מאכט יענער נאכט חתונה איר קינד. איך האב איר אנגערופן און דערציילט די געשיכטע.

זי האט אויסגעהערט אלעס און זיך געפריידט, אבער ווען זי האט געוואלט הערן דער דאטום און איך האב איר געזאגט אז מען רעדט פון "שבת האט זי געזאגט אז ניין! עס שטימט נישט, איך מאך חתונה י"א שבת.

ווען איך בין צוריקגעקומען צו דער גביר און איבערגעזאגט אירע ווערטער האט ער געזאגט אז עס טוט אים לייד, אבער ער וויל נאר דער וואס מאכט חתונה יענעם טאג. איך האב געזאגט פאר די אלמנה אז אפשר זאל זי חתונה מאכן פאר די שקיעה, אזוי וועט זי קענען אריינכאפן אז די חתונה זאל זיין "שבת, אבער זי האט נישט געוואלט הערן פון דעם.

"מיין מאן האט מיר אויסגעלערנט אז מיט ישר שפילט מען זיך נישט ארום".

זי האט געגעבן צו פארשטיין איר התנגדות אז זאכן וועלן זיך מעגליך פארשלעפן און זי וויל זיך נישט פארפליכטן צו אזא זאך.

דער גביר האט געטראפן א צווייטן, און די אלמנה איז צוריק צו איר סדר היום.

עס איז נישט אריבער מער ווי צוויי טעג, און אן אנדערע עושר האט געקלינגען מיט אן ענליכע בקשה. דער עושר האט געגעבן מער אויסוואל, ער האט געזאגט אז ער זוכט איינער וואס מאכט חתונה חודש שבת, דער עושר האט צוגעזאגט 7000 דאלער.

דער עסקן האט גלייך פארבינדן צווישן די צוויי, און די אלמנה איז געווען אויסערזיך פון שמחה, אבער די מעשה איז נאכנישט פערטיג.

עס איז אריבער עטליכע טעג, און דער ערשטער גביר האט אנגעקלינגען. ער האט דערציילט אז די געשעעניש געבט אים נישט קיין רוה, עס באדערט אים אז ער האט מצער געווען אן אלמנה, ער וויל איר געבן 5000 דאלער, דאסמאל אן קיין באדינגען.

דער סוף איז געווען אז זי האט באקומען 12.000 דאלער צו די חתונה, און אלעס בזכות האמת.

שמירת שבת - א שמירה פאר מיר

ווען איך האב יענער נאכט געענדיגט דאווענען מעריב ביים כותל המערבי און געזוכט א טעקסי דרייווער וואס זאל מיר אהיימנעמען, האב איך זיך גע'ישובט' צי איך זאל נעמען

מפיצים אמונה ורואים ישועות

מערערע מאל האב איך זיך שוין געשטעלט אויף א טעסט צו באקומען א קאר לייסענס, אבער אלעמאל בין איך דורכגעפאלן. דעם לעצטן דינסטאג האב איך באשלאסן אז איידער איך גיי זיך שטעלן צום טעסט וועל איך תורם זיין פאר די גליונות. גלייך נאכן תורם זיין האב איך געמאכט נאך א טעסט און עס איז גלייך אריבער בהצלחה רבה מאוד, א דאנק פאר אייך.

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

איך צייל זיך פון די טעגליכע אויסהערער פון אייער האטליניע, עס געבט אסאך צו פאר מיין לעבן. א באזונדערע איינדרוק מאכט אויף מיר די שיעורים פון ר' דוד קלעצקי שליט"א. אויסער די אינהאלט מיט וואס זיי ווערן געגעבן ווערט עס אויך געזאגט מיט א באזונדערע קלארקייט, מיט א געשמאק, אז עס גייט מיר אריין אין די ביינער, א דאנק פאר אלעס און אן עקסטערע דאנק פאר די שיעורים.

לשונם הזה

השגחה פרטית בספרים הקדושים

קלינג אריין

שפיר דעם טעם.

צענדליגע טויזנטע
אידן פון די גאנצע
וועלט

לעבן א בעסערע און
געשמאקערע לעבן
אדאנק די השגחה
פרטית ליניע

זיי דו אויך פון די
גליקליכע - מאך
דעם טעלעפאן
קאלל

און הייב אן לעבן
א רואיגערע און
בא'טעמ'טע לעבן פול
מיט מנוחת הנפש און
ישוב הדעת

פון ארץ ישראל
+972-30-11-300
פון ארה"ב
151-86-130-140
פון אנגליה
0-330-3900-489
פון בלגיה
0-380-844-28
פון ארגנטינה
398-840-31
פון דרום אפריקה
8755-18-521
פון אוקראינה
380-947-100-633

הרה"ק רבי נחמן מברסלב זי"ע: רעדן דברי אמונה ברענגט אמונה
האמונה תולה בפה של האדם, שצריכין לדבר האמונה בפה כמו שכתוב: אודיע אמונתך בפי. ועליך כשאתם נופל מאמונה חס ושלום, עצה לזה - שידבר האמונה בפיו, שיאמר בפה מלא שהוא מאמין וכי' כי זה בעצמו שמדבר בפיו דבורי אמונה זה בעצמו היא בחינת אמונה. גם על-ידי זה זוכה לבוא לאמונה שלמה.

(לקוטי עצות)

דער שלה"ק: רעדן דברי אמונה און תפילות איז דער שליסל צו א הויכע אמונה

בכלל דביקות האמונה שיאמר על כל פעולה שרוצה לעשות אפילו לזמן קרוב יאמר אעשה זה אם ירצה השם, הן שיהיה דבר גדול או דבר קטן. וסימנך (משלי יט, כא) עצת ה' היא תקום. היא ראשי תיבות אם ירצה השם, ואז תקום. ואי"ה מקום כבודו. וכן אם ירצה לעשות איזה משא ומתן, כגון לקנות או למכור איזה סחורה, יאמר אני בוטח בה' ומקווה בזה הסיבה ישלח לי הש"י מזונותי וצרכי, כי היעשה ה' ארובות בשמים להוריד לו שק מלא מעות, רק הש"י מזמין ברצונו הטוב על ידי הטבע, כמו שאמרו רז"ל (ספרי ראה ע) וברכך ה' אלקיך (דברים טו, יח), יכול אפילו יושב בטל. תלמוד לומר אשר תעשה. ויבטח כי העסק זה הוא הסיבה ששולח לו ה' יתברך הקצוב לו, וכך כתוב בחובת הלבבות. ואם הרויח יאמר הרווחתי בעזרת ה' יתברך כמו שכתוב (דברים ח, יח) וידעת כי ה' הוא הנותן לך כח לעשות חיל. וכן להיפך, אם אירע לו איזה רעה או הפסד יאמר מאת ה' היתה זאת לי עבור איזה חטא, ויפשפש במדה כנגד מדה ויתקן המעוות. לא כמו איזה בני בלי דעת נמשל כבהמות, כשמזמין ה' יתברך הפסד בממון אז אחר כך מקמץ בנתינת צדקה וכיוצא בזה, והרי הוא כמכבה אש בתבן, שלפי רגע נכבה האש אבל אחר כך מתלהב ביותר. וגם דומה למי שהוא צמא ומרוה צמאו במים מלוחים, שלפי רגע זו מרוה הצמאה, אבל אחר כך יצמא ביותר. ויתר. אלא יפשפש אולי חטא באיזה ממון ויחזירו לבעליו. או אולי מנע איזה צדקה ויתן ויחזור ויתן, ויודה לה' ויהיה מודה ועוזב. וכן כשהולך לעשות איזה עסק יאמר אני הולך לעשות זה ברשות ה' יתברך ולמען שמו. ויתפלל תפלה קצרה זה נוסחה, רבש"ע בדברי קדשך כתוב לאמר (תהלים לב, י) הבוטח בה' חסד יסובבנו, וכתוב (נחמיה ט, ו) ואתה מחיה את כולם. חלוק לי מחסדך ליתן ברכה במעשה ידי בפעולה זו.

(שני לוחות הברית, שער האותיות, אות א)

דער הייליגער באר משה: די פסוקים ברענגען התגברות חסדים אויף די אידן קעגן די מקטרגים
מאחר שיש קטרגים על האדם, ובפרט בענין מזונות כמ"ש בזה"ק (ח"ב ק"ע) שלכן קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף, בגלל "עובדין דבני עלמא" - היינו שאינם ראויים, אלא שהקב"ה הוא שזן את כולם לפני משורת הדין, ולפיכך לא יהא הפסוק הזה זז מתוך פיך, למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה, שבשניהם נזכר השם "צבאות" המורה על מעלת ישראל ומלחמה כנגד המקטרגים על האדם, ויש בו ענין הבטחון ואזי משגב לנו סלה לנצח.

(באר משה להרה"ק מאחי"ב פרשת וזאת)

דער הייליגער נעשכזיער: חזרין די פסוקים ביז ווען מען באקומט צוריק די שטארקייט אין בטחון
מהרב הק' מנסכ"ז ז"ל: "מרגלא בפומיה דר"מ ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך", פירוש, כשהיה צריך להתחזק בבטחון היה חוזר פסוק זה כמה פעמים עד שנתחזק בטחוונו, וזהו מרגלא בפומיה.

(בגדי ישע)

דער ברכת אברהם: אריינברענגען די
בטחון אין מויל און אין הארץ!

בירושלמי "לעולם לא יהא הפסוק הזה זז מתוך פיך" וכו', הרי שחז"ל באו לעורר אותנו להתחזק תמיד במידת הבטחון, לא מבעיא בלב אלא גם בפה כדי לעורר הלב, כדי להיות דבוקים במידה זו.

וכן אנו מתפללים בכל תפילה ותן שחר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים

חלקנו עמהם לעולם ולא נבוש כי בך בטחנו, ונראה שיש לבאר מה שכתוב "הבוטחים בשמך באמת" דלא מן השפה ולחוץ גרידא, כדרך כל העולם ששגור בפיהם לומר "אם ירצה ה' ובעזרת ה'", גם כשאין דעתם מכוונת לחשוב שבאמת הכל תלוי אך ורק ברצונו יתברך ובמשפטו, ולא בפעולותו, אלא אנו מבקשים שיעתא דשמיא להיות נמנים בין הבוטחים באמת ובלבב שלם באמונה שלמה שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים ורק הוא לבדו הוא ישעונו.

(ברכת אברהם)

דער הייליגער לעכוויטער: די דיבור אין אמונה איז מחזק
דעם מענטש

בשם הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש זצ"ל: האמנתי כי אדבר (תהלים קטז). "האמנתי" - מפני מה - "כי אדבר בפה", כי התחזקות אמונה על ידי חזרתו בפה בדיבור בכל פעם, ואז הבא לטהר מסייעין אותו.

(תורת אבות)

א נקודה פון דער וואונדערליכער שיעור פון הרה"צ ר' בעריש שוועבאלג שליט"א

חודש אדר - די בעסטע צייט פאר א רוחניות'דיגע אינוועסטמענט

פאר'חתמ'ט אויך די ימי השובבי"ם. נאך א תקופה וואס איז פול מיט תשובה, נאכ'ן אריינלייגן כוחות זיך מקדש צו זיין בגוף ובנפש, פארמאכט מען די תקופה, און ווען מען ענדיגט א סעזאן איז צייט צו שניידן די פרוכט, צו באקומען א מתנה אויף די גוטע מעשים וואס מען האט געטון ביז יעצט, די געהאלט פאר די שווערע ארבעט. מען באקומט א מתנה פון הימל, אבער יעדער איד האט א בחירה צו באשליסן וועלכע סארט מתנה ער וויל באקומען, צי ער וויל א גשמיות'דיגע מתנה, אדער א רוחניות'דיגע מתנה. אז מען האט שכל וועהלט מען זיך אויס א רוחניות'דיגע מתנה.

עס איז גענוי ווי איינער וואס באקומט א געהאלט, ער האט די ברירה צו נוצן די געלט קלוג און בלייבן מיט איר, אדער קען ער עס אויספאטשקענען אויף נארישקייטן. אין דער חודש גייען מיר באקומען מתנות און מען דארף האבן שכל עס צו נוצן ריכטיג, ווייל מען קען עס זייער גרינג פארלירן. זאל הקב"ה געבן אז מען זאל עס קענען נוצן אויף גוטע זאכן - לטוב לנו כל הימים.

א פינטעלע ליכטיגקייט

אויסצויגן פון שיעורי המשפיעים אין האטליין

די גמרא זאגט (ביצה טו): "הרצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר" - אז ווער עס וויל אז זיין פארמעגן זאל זיך האלטן זאל איינפלאצן אין זיי אן 'אדר' בוים.

די פשוט'ע פשט פון די גמרא איז אז מען זאל איינפלאצן א געוויסער סארט בוים וואס הייסט 'אדר', און ווי רש"י אויפ'ן ארט געבט צו פארשטיין רעדט זיך עס פון א סארט בוים וואס ברענגט הצלחה, אבער אסאך מפרשים זאגן אז די גמרא גייט ארויף אויף חודש 'אדר', אז ווער עס וויל אז זיינע געשעפטן זאלן זיך האלטן און אז עס זאל אריינקומען אין זיי א ברכה, זאל אריינלייגן אין זיי כוחות אין חודש אדר.

וואס מאכט דער חודש אדר אזוי ספעציעל אז זי איז גוט פאר ביזנעס?

ווען מען קוקט אריין אין די חודש אדר, זעט מען אז אויסער וואס זי איז א חודש וואס איז פול מיט שמחה, איז ער אויך א חודש וואס מאכט א סיום אויף א געוויסער סעזאן.

ביז יעצט איז געווען ווינטער, מיט דעם חודש שליסט מען דעם ווינטער.

נישט נאר די 'ווינטער' ווערט געשלאסן מיט איר, נאר זי